

PERKINSOVA IN WAGNER O ROOSEVELTOVEM NACRTU

ZA STAROSTNE POKOJNINE BO DALA ZVEZNA VLADA PRVO LETO 50 MILJ. DOLARJEV

Predsednik Roosevelt je postavil temelj, na katerem je mogoče dalje graditi. — Delavska tajnica pravi, da socijalna zakonodaja ne bo odpravila vsega zla, toda začetek je storjen. — Leta 1929 je bilo šest milijonov družin, čijih dohodki so znašali manj kot tisoč dolarjev.

WASHINGTON, D. C., 22. januarja. — Delavska tajnica Miss Perkins in newyorški senator Wagner sta danes pred finančnima odsekom obeh zbornic tolmačila predsednikov program za socijalno zakonodajo.

Miss Perkins, ki je nastopila pred zborničnima odsekom, je rekla, da je predloga začetek jamščin proti življenjskim nevarnostim. Na temelju predloga je mogoče dalje graditi in sicer s pomočjo izkušenj, ki jih bo prinesel čas.

— Predvsem se moramo zavedati, — je rekla Miss Perkins, — da ni predloga stoddotno zdravilno sredstvo. Vsekakor se pa nam zdi, da je dosli bolj priporočljivo napraviti obširen začetek kot pa velik korak.

Prej je bil neki vladni izvedenec sporočil odseku, da bo v skladu za zavarovanje proti nezaposlenosti nabralo dva tisoč milijonov dolarjev ter da bo zamogel državni zakladničar porabiti ta sklad za štabilizacijo trgovskega kredita.

Polagoma bo prišlo na vrsto tudi zavarovanje proti boleznim. Tozadevni načrti pa še niso dovršeni, in Miss Perkins bo šele po preteku enega meseca zamogla poročati o njih.

— Določili smo, — je rekla delavska tajnica, — naj začne dobivati moški starostno pokojnino, ko bo dosegel starost 65 let. Moškemu v tej starosti je silno težko dobiti zaposlenje, pa naj bo še tako sposoben.

Po zatrdilu senatorja Wagnerja bi se depresija nikdar tako ne razvila, če bi bilo zavarovanje proti nezaposlenosti uveljavljeno že pred nekaj leti. Dakev na plače bo znašal od začetka tri odstotke, leta 1940 pa kvečjemu dva odstotka, kajti dotlej se bo gospodarski položaj znatno izboljšal.

Senator Wagner je nato navedel zelo zanimivo statistiko. Leta 1920 je bilo v deželi šest milijonov družin, čijih letni dohodek je znašal manj kot tisoč dolarjev. Do letošnjega leta se je seveda to število strahovito povečalo.

— V deželi je sedem milijonov Amerikancev, ki so stari nad 65 let. Med njimi jih je tri in pol milijona, ki so izpostavljeni najhujši revščini. Zatenkrat ni mogoče dognati, koliko bi veljalo, da bi tem ljudem omogočili kolikor toliko ugodno življenje. Ako plačamo vsakemu po štirideset dolarjev na mesec, bi potrebovali na leto poldrugo milijardo dolarjev. In ta vsota bi z vsakim letom narasčala. Stroške bi trpela zvezna vlada in posamezne države. Zvezna vlada bi plačala vsakemu največ po petnajst dolarjev na mesec. Tozadevni stroški zvezne vlade bi znašali prvo leto 50, drugo leto pa že 125 milijonov dolarjev.

Miss Perkins je povedala odseku, da bi osebe, ki so sedaj v srednji starosti, dobile razen penzije tudi obresti od vplačanega denarja, ko bi dosegle 65. leto.

Glede zavarovanja proti nezaposlenosti je rekla, da bi nezaposleni, ko bi jim podpora potekla, dobili zaslužek pri zaslih delih. Vsled tega je treba s temi deli takoj začeti.

Opozicija proti vladni predlogi, ki se je bila predvčerajšnjim pojavila med demokrati v obeh zbornicah, je ponehala. Glasovanje se bo najbrž že jutri vršilo, in predloga bo z malimi izpremembami sprejeta.

Strašne posledice rovske katastrofe

SILNI DOBIČKI MUNICIJSKIH TOVARN

Vojne dobičke je lahko dognati. — Ladjedelnica je vladi zaračunala cigare, vino in žganje.

Washington, D. C., 22. jan. — Takoj pri prvi seji, katero je po enomesečnem odmoru imel senatni municijski odbor, je bil podan dokaz, da vojnih dobičkov na podlagi davkov ni težko dognati. Tako je na pr. New York Shipbuilding Company za čas od 1917 do 1921 navedla dobička v znesku \$8,444,000, vlada pa odločno trdi, da je družba v resnici napravila \$24,000,000 dobička. L. 1928 je prišlo v tem oziru do kompromisa, da je družba plačala davek na podlagi dobička \$13,000,000.

Pa tudi drugače so prišle na večerajšnji seji lepe stvari na dan. Leta 1923 je gori imenovana družba od vlade prevzela ladjedelnico, ki je bila tekom vojne zgrajena z izdatki \$14,000,000, za samo pol milijona dolarjev. Po dveh letih pa so bile naprave cenjene nad dva milijona dolarjev.

Na podlagi vojnih kontraktov je družba zaračunala vladi \$17,000 za cigare, vino in žganje. Nato je tudi družba pri vladi dosegla, da ji je bil njen davek znižan za \$300,000, družba pa je nato svojemu ravnatelju plačo podvojila.

POSTAR UMORIL DEČKA

Moskva, Rusija, 22. jan. — V neki vasi blizu Smolenska je postar Andrej Kulakov ubil 14 let starega Nikito Senina, ki je bil član mladeniške komunistične organizacije "Mladi pionirji".

Senin je bil zelo delaven v organizaciji, je učil svoje tovariše, je pomagal na kolektivnih kmetijah in je poleg tega še dopisoval v razne liste. V nekem članku je obdolžil Kulakova, da je pijanec in da pretepa mlade pionirje.

Kulakov je tedaj naročil Seninu, da pelje s sankami pošto v sosednjo vas. Na sanki je sedel tudi Kulakov, rekoč, da da bo spremil nekaj pota. Med potom pa je Kulakov Senina ustrelil in ga zvrnil v obcestni jarek.

Kmetje so prišli Kulakovu povedati, da so opazili kri na snegu in Kulakov je bil takoj pripravljen preiskovati. Nikito je našel še živega ob cesti, kamor ga je vrnil. In Kulakov je nato dečka pretepal do smrti.

Za Nikitovo krsto je v četrti korakalo več sto kolektivnih kmetov z zastavami.

Advertise in
"Glas Naroda"

VZROKI RAKA PRI DELAVCIH

Milijonar Dupont bo v svojih napravah otvoril laboratorij za preiskavo raka. — Barve povzročajo raka pri delavcih.

Wilmington, Del., 22. jan. — Dupont Company je naznanila izid raziskave nove vrste raka, ki se pojavlja pri delavcih, ki imajo opraviti z industrijskimi barvami.

To raziskovanje barvnega raka se je vršilo že od l. 1930 in je postala glavna zaslomba za preiskavanje te bolezni.

Glavni namen Dupontovega laboratorija je dognati vpliv kemičnih proizvodov na delavce in na splošno javnost. Drugič pa je namen tega laborija najti uspešno sredstvo proti tej zavratni bolezni ter najti nove kemične sestavine, ki bodo kake važnosti za zdravniško znanost.

Ta laboratorij bo deloval za Dupontove naprave, kakor tudi za splošno javnost, in je pod vodstvom fizika in kemika dr. W. F. von Oettingena.

Novi barvni rak je bil pred kratkim opisan v zdravniškem listu American Journal of Cancer. Ta rak se razvije v notranjosti človeškega telesa ter se na zunaj pokaže šele potem, ko je bil že kdo več let bolan. Vsled tega bo ta laboratorij skušal pred vsem dognati vzrok te vrste raka.

ČUDNO NAKLJUČJE

V East Newarku, N. J., je v soboto cerkev sv. Antona do tal pogorela, dočim je tabernakelj ostal nepoškodovan. — Povzročena škoda znaša 75,000 dolarjev. Nekateri verniki so mnenja, da se je zgodil čudež, ker se ogenj ni lotil tabernaklja.

POROKA V KRALJEVI HIŠI

Rim, Italija, 21. januarja. — Uradno je bila naznanjena zaročba drugega sina bivšega španskega kralja Alfonza, Dona Jaimea, ki je gluhom, z grofice Emanuelo de Dampierre. Poroča se bo vršila 4. marca.

Zaradi nedavne smrti ženinovega brata Dona Gonzala, ki je bil v avgustu ubit pri nesreči z avtomobilom, katerega je vozila njegova sestra, se bo poroka vršila popolnoma tiho.

LIGA NE POMAGA BEGUNCEM

Ženeva, Švica, 22. januarja. Svet Lige narodov je pred odgoditvijo svojega zasedanja sklenil, da za sedaj Liga ne more pomagati beguncem iz Saara.

Francoska vlada je zaprosila Ligo narodov za pomoč ne-francoskim beguncem, ker bi bilo za Francijo preveliko breme, ako bi morala skrbeti za vse begunce.

PROCES PROTI HAUPTMANNU

Hauptmann ni delal 2. aprila 1932. — Trošil je Lindberghov denar predno ga je prejel od Fischha.

Flemington, N. J., 22. jan. Pri večerajšnjem zaslišanju je Edward F. Morton, oskrbnik stanovanjske hiše Majestic v New Yorku, kjer je bil Hauptmann zaposlen, izpovedal, da je mogoče iz njegovega zapisa o dnevnem delu razvidno, da je Bruno Rich. Hauptmann delal 1. aprila 1932, da pa ni delal 2. aprila, ko je ponoči istega dne na St. Raymond pokopališču dr. Condon izročil "Johnu" \$50,000 Lindberghove odkupnine. Delal pa je zopet v ponedeljek, 4. aprila, tedaj pa je delo pustil in se ni več zglasil na delu.

Za Mortonom je bila poklicana kot prič 42 let stara Mrs. Cecilia Barr, ki je blagajničarka Sheridan Square Theatre v New Yorku, ter je izpovedala, da je 26. novembra 1933 prišel k njeni blagajni Hauptmann ter je kupil vstopnico z bankovcem za \$5, ki je bil, kakor je pozneje bilo dognano na banki, del Lindberghove odkupnine. Mrs. C. Barr je rekla, da je postala na Hauptmanna pozorna in si ga je natančno ogledala, ker ji je skozi okence vrzel dvakrat zganjen bankovec, kot mečejo šolarji zganjen papir eden na drugega.

Vsled pričevanja Mrs. Barr je sedaj ovržena Hauptmannova trditev, da je prejel Lindberghov denar od Izidorja Fischha nekaj dni pred njegovim odhodom v Nemčijo. Fisch je odpotoval iz New Yorka proti koncu decembra 1933, torej mesec pozneje, ko je Hauptmann že izdal Lindberghov denar.

Flemington, N. J., 22. jan. Državni pravdnik je pripravil ovreči vsako trditev zagovorništvu, da je Izidor Fisch odvedel Lindberghovega otroka in sprejel odkupnino. Generalni pravdnik Wilentz pravi, da bo newyorški odvetnik A. B. Kurtz, ki je v raznih trgovskih zadevah zastopal Fischha, pričal, da Fisch 1. marca 1932, ko je bil odveden Lindberghov otrok, ni bil iz New Yorka. Kurtz namreč vodi dnevnik, v katerega vedno zapiše, kdaj je bila pri njem kaka stranka. In iz njegovega dnevnika je razvidno, da je bil Fisch 1. marca 1932 pri njem popoldne in zvečer.

me, ako bi morala skrbeti za vse begunce.

Pariz, Francija, 22. jan. — V Forbachu, ki je na francoski meji, se je zbralo do 2500 beguncev, ki čakajo na prevoz v razne kraje Francije.

Naval beguncev iz Saara je tako veliko, da francoske oblasti ne morejo zadostno skrbeti niti za svoje rojake.

11 MAJNERJEV JE BILO UBITIH, 71 SO JIH PA OMAMILI PLIN

SHENANDOAH, Pa., 22. januarja. — V premogovniku, ki je last Philadelphia and Reading Coal and Iron Company, je v ponedeljek zjutraj nastala silna eksplozija, katero je bilo slišati na razdaljo 7 milj in pri kateri je bilo ubitih 11 majnerjev. 71 majnerjev je omamili dim, ki je sledil eksploziji. To je tekom enega tedna že druga eksplozija v tem rudniku. Pri prvi eksploziji je bil ubit en majner.

KRALJ ZOG BI SE RAD OŽENIL

Dobiti hoče bogato Amerikanko, ki ima en milijon letnih dohodkov. — Ženi se tudi pri egiptovski princesi.

Dunaj, Avstrija, 22. jan. — Albanski kralj Zog, ki je star 39 let, in je lepe zunanosti, se je pričel ozirati po primerni nevesti. Kaki Amerikanki bi dal prednost, ne da bi pri tem hotel pokazati posebno ljubezen do Amerikank, temveč ker misli, da bi v Ameriki našel nevesto, ki odgovarja njegovemu okusu.

Med pogoje za njegov okus spadajo naslednji: 1. mora biti napredna; 2. duševno nadarjena in 3. lepa. Pred vsem drugim pa mora imeti letne dohodke v znesku \$1,000,000.

Trg seveda ni ravno preplavljen z dekleti, ki imajo vse te lastnosti. Marsikatera, ki ima druge lastnosti, katere zahteva kralj Zog, pa navadno nima denarja, kar pa Zog krvavo potrebuje.

Kralj Zog je ameriškega poslanika v Tirani Charlesa C. Harta naprosil, da zanj pogleda v Ameriki za nevesto. Hart mu je imenoval nekaj deklet, med njimi tudi hčer bogatega lastnika rudnikov Hammonda, Miss Natalie Hays Hammond, toda njeni dohodki ne znašajo \$1,000,000 na leto.

Mnogokrat so že spravljali kralja Zoga v zvezo s hčerami egiptovskega kralja in ni izključeno, da si bo katero izmed njih izbral. Vendar pa kralj Zog zatrjuje, da bi najrajši kako Amerikanko dvignil na albanski prestol. Svojo lepo Dunajčanko, s katero je Zog imel dolgotrajno prijateljstvo, je že pozabil.

Do sedaj je dobivala Albanija veliko denarno podporo od Italije, toda Italijanom ti izdatki že presedajo, ker je cilj za katerega je bil izdan ta denar, še zelo oddaljen. Letni dohodki albanskega kralja znašajo samo \$250,000, zato pa si želi svoje finančno stanje izboljšati z bogato ženitvijo.

Do sedaj je dobivala Albanija veliko denarno podporo od Italije, toda Italijanom ti izdatki že presedajo, ker je cilj za katerega je bil izdan ta denar, še zelo oddaljen. Letni dohodki albanskega kralja znašajo samo \$250,000, zato pa si želi svoje finančno stanje izboljšati z bogato ženitvijo.

Narobite se na "GLAS NARODA" največji slovenski dnevnik v Združenih državah.

Premogovna družba pravi, da je v rudniku ob času eksplozije delalo 650 majnerjev in da izmed vseh samo enega pogrešajo. Zdravniki pravijo, da bo med ranjenimi najbrž eden umrl.

Navzlic svarilu družbe, da naj rudarji ne govorijo, so rešeni majnerji povedali, da je dinamit vžgal plin v šesti etaži 1100 čevljev pod zemljo. Največ ranjenih je bilo v tem delu rova, toda mnogo majnerjev je dim omamili na četrta etaži. 86 majnerjev, ki so delali v peti etaži, pa ni trpelo nikake škode.

Mnogi mlajši majnerji, ki nimajo izkušnje pri takih nesrečah, so tekli po svoje jedilne posode. Drugi so se drenjali na dvigalo, nekateri pa so tekli v napačni smeri. Majnerje, ki so prihiteli svojim tovarišem, na pomoč je dim poglaval nazaj in proti plinom, niso niti maske mnogo izdale.

Mule, ki vlačijo vozove po rovi, so poginile na tirih, ko je prišel dim do njih.

Zadnje truplo ponesčenega rudarja je bilo prineseno na površje šele tri ure po eksploziji. Med tem časom je bilo 26 majnerjev prepeljanih v bolnišnico v Locust Mountain in Ashland, 5 in 8 milj od majne. Za druge pa je skrbelo dvajset zdravnikov pri rovu.

Več sto žena, otrok in drugih sorodnikov se je zbralo pred glavnim vhodom v rovo, ko so prinašali mrljce.

Richard Evans, ki je bil poškodovan, je vodil skupino rešilcev v nek rovo, kjer je bilo 10 njegovih tovarišev, ki si niso mogli pomagati. Ko je pripeljal rešilce, se je zgrudil in umrl.

Proti večeru družba še ni skušala prodreti do kraja, kjer je nastala eksplozija Majnerji v Draper Colliery majni, ki je oddaljena kako miljo, so zbežali iz rova, ko jim je družba naznanila, da prihajajo v rovo skupini plini.

Največ rudarjev se je zadušilo; pet majnerjev pa je bilo obžganih ali drugače ranjenih. V nekem odseku je bilo zasadenih 22 rudarjev, ko so se ob eksploziji železna vrata njihovega oddelka avtomatično zaprla. Svoje nesrečo so po telefonu naznanili v urad družbe in so bili kmalu vsi rešeni.

Družba pa do sedaj še ni mogla dognati, ali je eksplozija dinamit ali pa plini.

"Glas Naroda"

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Sakser, President L. Benedik, Treas.

Place of business of the corporation and addresses of above officers:
216 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

Na celo leto velja na Ameriko in	Za New York na celo leto	\$7.00
Kanado	Za pol leta	\$3.50
Na pol leta	Za inozemstvo na celo leto	\$7.00
Na četrt leta	Za pol leta	\$3.50

Subscription Yearly \$6.00

Advertisement on Agreement

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenredno nedeljo in praznikov.

Dopis brez podpisa in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagovito pošilja po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejšnje bivališče naznači, da hitreje najdemo naslovnika.

"GLAS NARODA", 216 W. 18th Street, New York, N. Y.
Telephone: CHelsea 3-3878

POMEMBNA REORGANIZACIJA

Izza inavguracije predsednika Roosevelta — in še prej, pod Hooverovo administracijo — je bilo opazati tako v republikanski kakor tudi v demokratiški stranki nekakšno gibanje, čigar svrha je bila zrahljati vezi, s katerimi veže stranka svoje pristaše.

Najprej so se pojavili v republikanski stranki takozvani progresivci, ki so zavračali stara strankina načela ter začeli zagovarjati ideje, ki se bolj prilagajajo duhu sedanjega časa.

V svoj tabor so zbrali ljudi, ki so prežeti z liberalnimi nazori, vsled česar je ostala tako imenovana "stara garla" skoro brez vsakega vpliva in nima v bodočnosti najmanjše prilike za zmago, če ne bo osvojila novih načel in če ne bo začela vpoštevati nujsnih zahtev današnje dobe.

Ko je pred zadnjimi predsedniškimi volitvami razvil tedanji demokratiški kandidat Franklin D. Roosevelt svoj program, je bilo opaziti, da se je v marsičem odtujil od načelne izjave svoje stranke, ki je bila podana na demokratiški konvenciji kot kašipot za bodoče delovanje.

Komu je prišlo pred Rooseveltovo administracijo na um, da bo novi predsednik zahteval za izvedbo svojih načrtov milijarde dolarjev in kdo si je drznil misliti, da bo kongres skoro brez vsakega ugovora odobril te ogromne izdatke?

Demokratiška stranka je že odnekad veljala za precej liberalno, toda predsednik Roosevelt ni samo liberalen, pač pa v mnogih ozirih celo radikalen ter mu je doslej še vselej uspelo, da je prodrl s svojimi predlogi.

Res je, da imajo demokratje v obeh zbornicah večino, toda pomisliti je treba, da je med demokrati še vedno precej starokopitnežev, ki nikakor ne morejo pojmiti zahtev, katere nalaga sedanja doba.

Vsled tega obstoji sumnja, da se bo začela člinost med demokrati krhati in da ne bo nič čudnega, če bo prišlo v drugem razdobju Rooseveltovega "New Deal" med njimi do resnega razkola.

Toda predsedniku se ni treba bati osamljenja.

Za njegove dalekovidne in dalekosežne predloge, bo brez dvoma glasovalo dosti republikancev, ki so se v interesu splošnosti spustili v rezi republikanske stranke ter jim je dobrobit naroda in dežele nad strankarskimi interesi.

Ne trdimo preveč, ako pravimo, da bodo v bližnji bodočnosti zastopniki ameriškega naroda — senatorji in poslanci — razdeljeni v dva tabora, ne oziraje se na to, kateri stranki pripadajo.

V prvem taboru bodo podporniki Rooseveltovih ilij in načrtov, v drugem taboru pa tisti, ki jim nasprotujejo.

Dopisi.

Strabane, Pa.

Tukaj vam pošljem ček za obnovo naročnine. Teško je sedaj par dolarjev utrgati od vsakdanje potrebe, ali težko mi je tudi biti brez Glas Naroda. Hvala vam, ker mi niste lista takoj ustavili.

Z delom je tukaj kakor drugod. Kdor ga ima, se ga drži, čeprav težko dela. Seve, če ga pusti, drugega ne dobi.

Že pet let hodi teta prosperiteta, pa je še od nikoder ni. Nekateri pravijo, da bo zdaj kmalu tukaj. Prav bi bilo, da pride že enkrat.

Tukaj je dosti mladeničev, ki vsak dan čakajo po vogalih, ali ne vedo izza katerega bo prišla.

Človeka kar sree boli, ko jih vidi takole postopati. Med njimi so tudi moji. Sem mislila, ko bodo zrasli, bo bolje, ker mi bodo pomagali, pa je še slabše. Čim večji so, tem več potrebujejo. Lahko bi delali štirje, pa še eden dela slabo.

V družini John Zigmara so dobili 2. decembra novorojenca. Mati in sinček sta se nekaj časa dobro počutila v gorki postelji, ali tiste dni je bilo tukaj prav mrzlo in se je Mrs. Zigman prehladila, vsled česar je morala 22. decembra nazaj v posteljo in še danes leži. Gre ji na bolje, in tudi vsi želimo, da bi kmalu ozdravela.

Že sem se bala, da bodo žalostni božični prazniki zame, ker sem njena mati.

23. decembra smo dobili obisk iz Garrettsville, O. Prišli so nas obiskat Mr. in Mrs. Anton Šajn in njun sin Albin, in tako smo v veselju družili prebili božične praznike skupaj. Hvala vam lepa! Upam, da se bomo še kaj videli, kakor ste obljubili da in da ne bo minilo 22 let, kakor sedaj.

Pozdravim vse čitatelje, vam pa želim, da bi dobili mnogo naročnikov.

Anna Sterle.

Barberton, O.

Nakratko hočem opisati glade slovenskega radio programa iz New Yorka, katerega smo slišali zadnjo soboto zvečer potem radio post. WLWL. Na programu je pel moški zbor pod vodstvom pevovodje g. J. Koprivška. Z moškim zborom so tudi sodelovale cerkvene pevke iz slovenske cerkve v New Yorku.

Naj omenim, da je bilo v resnici nekaj krasnega.

Res čudno je, ko smo iz daljnega New Yorka slišali mile doneče slovenske pesmice, ki so segale globoko v srce vsakega, kateri je čul program.

Peli so sledeče pesmi: "Le pa si, Marija", "Glej zvezdice božje", "Kukavica", "Polončica", in "Sijaj, sijaj solnce".

Solisti so deležni posebnega priznanja za solospve kakor tudi ostali pevci in pevke.

Vse priznanje gre prof. Milanu Troštu za prav izvrstno spremljevanje na klavir in seveda g. J. Koprivšku, pevovodji.

Torej se enkrat vsem najlepša hvala za tako plemenit radio program. Upamo, da še kaj takega slišimo od vas v bližnji bodočnosti.

H koncu naj omenim, da je bilo več našim Slovincem v Barbertonu žal, da niso čuli programa zaradi ure. Naj rečem, da je isti čas, namreč, (Eastern Standard Time) v zimskih mesecih kakor pri nas v Ohio. Torej vzemite to na znanje za prihodnjico.

Poročevalec.

Montreal, Canada.

Oprostite, cenjeni urednik Glas Naroda, da se tudi jaz predzajem vas nadlegovati s tem skromnim dopisom. Kot

večletna naročnica tega lista, upam, da boste priobčili, da bodo tudi drugi rojaki vedeli, da se tudi tukaj zanimamo za slovenske radio programe. Ta je bil prvi, ki sem ga jaz imela priliko slišati, od kar sem dospela semkaj pred več leti.

Program je bil izvrsten. Vsa čast pevkam, pevcom in tudi g. Troštu ne smem pozabiti, ki jih je tako izvrstno spremljal na glasovinu. Le tako naprej! Upam, da jih bom imela priliko slišati še večkrat.

Le nekaj bi svetovala, če bi bilo mogoče drugo pot privedi program na kak večji in bolj močni postaji kot je n. pr. WJZ ali WABC in bolj pozno, ker skoraj vsak večer se boljše sliši na radio od devete ure naprej.

In še nekaj bi prosila cenjeno uredništvo Glas Naroda, če bi bilo mogoče, da bi vsaj tri ali štiri dni poprej priobčili v listu, ker včasih list dosti prepozno, tako se je že pripetilo, da je bil koncert oglašen za soboto, ali jaz sem brala v listu šele v ponedeljek.

WLWL postaja ni preveč močna in pa še Montreal postaja ima iste kiloevces, tako da žalibog nisem mogla slišati vseh pesmi, le "Sijaj solnce" in pa "Kukavica" sem slišala izvrstno.

Zato bi pa jaz priporočila, da bi drugič večji močnejši postaji privedli program, da bi ga imeli priliko slišati po celi Ameriki in Canadi, ne samo v New Yorku, ker tam jih imate priliko osebno poslušati na koncertih, veseljah, piknikih itd. Vem, da so stroški po radio prirejenih programov precej visoki, zato svetujem društvom, katera nameravajo privediti take programe in če nimajo preveč močne blagajne, da bi apelirali na rojake v listu Glas Naroda za malo podporo. Uverjen sem, da bi vsi, ki dobro delajo, z veseljem priskočili na pomoč, česar tudi jaz ne bom prezrla.

Tukaj sta dve veliki jeklarni. Prva obratuje štiri dni, druga pa samo tri dni v tednu, tako da imamo dosti časa za čitati Glas Naroda in pa Slovenski Amerikanski Kalendar, ki sem ga pred kratkim sprejela.

Brezposelnih pa tudi tukaj ne manjka.

Pozdravim vse Slovence in Slovence po vseh Združenih državah in Canadi, tebi Glas Naroda, pa želim veliko novih naročnikov.

Večletna naročnica M. S.

Iz Slovenije.

Velika škoda.

V mariborski okolici se neprestano razsaja svinjska kuga, ki je pomorila že na tisoče živali. Cele vasi so ostale brez svinj, zlasti v radvanjski in razvanjski občini. Okoličanom je kuga povzročila letos izredno škodo.

Po nepredvidnosti obstrelil svojega svaka.

Viničar Borko Bolfenk je pregledoval svoj samokres in ga hotel očistiti. Pri tem je tako nepredvidno ravnal z orožjem, da je obstrelil svojega svaka in ga smrtno ranil. Svak Ficko in Ivan je viničar v Brebrovniku pri Ormožu in je bil ta dan na obisku pri Borku. Ranjenca so takoj prepeljali v ormoško bolnišnico, kjer je po petih urah ranam podlegel. Borko zelo obžaluje, da je bil tako nepredviden, kajti s svakom sta se vedno dobro razumela.

Pri Šenčurju najdeni okostnjaki.

Poselnik Jože Sodnik, doma v Hotemazah pri Šenčurju na Gorenjskem, je 29. decembra lani kopal na svojem vrtu korenine. Ko je tako izkopaval večje korenine, je kakih 20 cm globoko našel na človeške kosti. Razkopaval je še globlje in na široko ter odkril dva človeška okostnjaka, ki sta bila zakopana pol metra narazen tako, da so bile noge obrnjene proti jugu, ostalo truplo proti severu. Kostni so bile še močno preperene. Poselnik J. Sodnik je o najdbi obvestil okostnike v Šenčurju, ki so najprej odredili, da so kosti pobrali v zaboj in jih pozneje pokopali na pokopališču. Orožniki so uvedli poizvedbe, a tudi najstarejši ljudje se nikakor ne morejo spominjati, kako naj bi bila prišla okostnjaka na Sodnikov vrt. O okostnjakih je orožniška postaja poročala tudi državnemu tožilstvu v Ljubljani.

Morilec očeta pred sodiščem.

3. januarja je sedel na zatočni klopi pred petčlanskim senatom okrožnega sodišča 45. letničesar Cvetko Mihalč, proti kateremu je državno tožilstvo v Celju dvignilo obtožbo, da je dne 29. oktobra 1934 zjutraj v Spodnjem Sečovem v rogaskem okraju po zrelm preudarku usmrtil svojega očeta Cvetka Franca s tem, da ga je z nekim topim, trdim in robatim predmetom močno udaril po zatilniku ter mu pri-

zadel 6 cm dolgo, zevajočo rano na zatilniku in pretres možganov s krvavitvijo v notranjosti lobanje, vsled česar je Cvetko Franc umrl.

V obrazložitvi pravi obtožnica, da je bil v ponedeljek, dne 29. oktobra 1934 najden Cvetkovič Franc mrtev na kolovozni poti Tržišče-Sp. Sečovo v razdalji kakih 180 korakov od hiše Oberski Antonije, kamor je čisto zahajal kot znanec. Ležal je na trebuhu z obrazom k tlom. Poleg sta ležala njegov klobuk in sprehajalna palica. V žepih so se našli sledeči predmeti: sodarsko merilo, ključ, žepni nož in robec. Na glavi je bil krvav. Ob levi strani mrliča pri nogi je bila v zemlji vdolbina s strunjen krvjo, okrogle oblike, kakor odtisek od glave.

Pokojni Cvetko Franc je bil okoli 80 let star in vdovec ter je zadnja tri leta stanoval pri 58-letni vdovi Cvetko Mariji, posestnici v Spod. Sečovem. Vstajal je navadno rano in odhajal od doma pogostoma navsezgodaj. Zahajal je tudi k že omenjeni vdovi Oberski Antoniji. Bil pa je toliko zdrav in čil, da je pred 3 meseci pred svojo smrtjo prosil Perkoviča Antona, posestnika v Tekačevem, da bi mu našel nevesto in je pri tem povedal, da se namerava oženiti in hoče oditi iz Sp. Sečovega, ker se zelo boji svojega sina — obdolženca. Napram Perkoviču je še pristavil, da drugega strahu nima, kakor pred obdolžencem in da se celo boji z njim sestati se tudi pri belem dnevu. Sovraštvo med očetom in sinom je trajalo dalje časa. Med očetom in sinom je bila že zaradi tega tožba pri okrajnem sodišču v Rogatcu in je bil sin že večkrat obsojen. Pred dvema letoma je ob neki priliki šel sin nad očeta s sekuro, vendar je takrat Cvetko Marija preprečila spopad. Obtožnica navaja nato še več dokazov, iz katerih je razvidno, da je sin strel celotno po življenju.

Obdolženec je v preiskavi in pri sedanjih razpravi zanikal krivdo in navajal v svoj zagovor, da je usodno noč spal doma in da se od nedelje zvečer od 19 do pol 6 v ponedeljek zjutraj ni nikamor odstranil. Izjavlja, da je prišel z očetom v nasprotje, ker mu je oče branil, da bi se bil poročil s svojo takratno izvoljenko.

Pri razpravi je bil Cvetko Mihalč spoznan krivim in obsojen na dosmrtno ječo in trajno izgubo častnih pravic.

Slomškov pranečak umrl.

Iz Ormoža je prispela vest, da je v tamojšnji bolnišnici umrl po dolgem bolehanju posestnik Anton Slomšek. Pokojnik je bil pranečak velikega slovenskega voditelja in buditelja škofa Antona Martina Slomška. Bil je zadnji posestnik na Slomškovem rojstnem domu na Slomu, ki ga je prodal leta 1902. Potem se je naselil v Mariboru, kjer je imel v Maistrovi ulici svojo hišo. Nazadnje se je preselil v Rakrižje pri Ljutomeru, kjer je imel umetni mlin. Radi boleznij moral to svoje posestvo prodati, na novega leta dan se je zašel v bolnišnico v Ormožu, kjer mu pa niso mogli več pomagati.

Potovati v Californijo ali v Evropo, jim je toliko kakor meni iti v Downtown. Toda jaz moram imeti že vsaj štiri peninje v žepu, da mi ni treba zdat v zimskem času Hudsona preplavati, dočim nimajo nekateri evropski izletniki v žepu niti centa, ki so ga prisluzili z delom svojih rok.

Peter Zgaga

NE SEJEJO IN NE ŽA-NJEJO...

Sleherni ve, kako je težko v teh časih.

Celo tisti, ki delajo, si morajo precej stisniti pasove in človek je lahko srečen, če ima za sproti. Le malo jih je, da bi se zdaj uživali sadove, ki so si jih v prosperiteti nagrmadili, toda vendar, vendar...

Nesto jih poznam, ki ne sejejo in ne žanjejo, pa navzlic temu sijajno živijo. Nikomur ne zavidam, kajti zavisti ni še nikdar poznalo moje srce.

Radoveden sem pa, silno radoveden, kako je mogoče brez kapitala, brez zasluzka in brez dela udobno živeti.

Poznam družine: bče, mati, sin in hči. Oče pri petinštidesetih letih; mati osemintrideset let stara; sin dvajset, hči osemnajst. Mogoče sem se pri vsakem zmotil za par let, pa nič zato. Očeta poznam že petinajst let. Istotako mater. Nikdar nista delala, in kolikor mi je znano, tudi posedovala nista ničesar. Sin postopa; hči je tipkarija in komaj za nogavice zasluži.

Vsi so elegantno oblečeni; vsako leto nov avtomobil; vsak teden enkrat v gledališču, v kinu pa vsak drug večer. V irski loteriji niso zadeli, kradejo pa najbrž tudi ne, ker, če bi, bi jim sešasoma vendarle prišli na sled.

Deset, dvajset, trideset takih družin poznam. Navidez veselih in zadovoljnih družin, ki žive od velike skrivnosti.

Kakšna je tista skrivnost? Nihče ne ve. Najbrž ni v nasprotju niti s posvetnimi niti s cerkvenimi postavami, ker so pri posvetnih in cerkvenih oblastih v veliki časti.

Poznam posameznike — deset, petnajst, dvajset let. Ne vem, če so bili v vsem tem času kdaj s pridom par mesecev zaporedoma zaposleni.

Med prohibicijo se niso bavili z butlegarijo. In niso taki lepote, da bi jih ženske živele.

Imajo zveze, vsakovrstne zveze s politiki in visokimi uradniki. Toda po mojem mnenju take zveze precej stanejo; politiki in visoki uradniki običajno ne segajo pregloboko v žep, pač pa mora precej globoko tisti poseči, ki ima zveze z njimi.

Res jim je včasih kakšen ček zavržen, ker ni na banki potrebnega kritja, toda znota je hitro popravljena, in bančno vodstvo se njim opraviči, namesto da bi se oni banki.

Kako je torej to mogoče?

Nekoč se mi je zdelo, da bom razmotal čedno zagonetko, pa sem jo razmotal le napol.

"Kavalir", ki sem ga v intinem pogovoru drzno vprašal o izvoru njegovega blagostanja, mi je smeje odvrnil:

— Vsak osel zna dobro in udobno živeti, če ima denar. Toda dobro in udobno brez denarja živeti — to je umetnost.

Več mi pa ni razodel.

Najbrž je imel tehtne vzroke, da me ni hotel uvesti v veliko skrivnost.

Važno za potovanje.

Kdor je namenjen potovati v stari kraj ali dobiti koga od tam, je potrebno, da je poučen v vseh stvareh. Vse naše dolgoletne skušnje vam zamoremo dati najboljša pojasnila in tudi vse potrebno preskrbeti, da je potovanje udobno in hitro. Zato se zaupno obrnite na nas za vsa pojasnila.

Mi preskrbimo vse, badiš pranje sa povratna dovoljenja, potne liste, vize, in sploh vse, kar je za potovanje potrebno v najhitrejšem času, in kar je glavno, sa najmanjša stroške.

Nedržavlani naj ne odlašajo do zadnjega trenutka, ker predno se dobi is Washingtona povratno dovoljenje, RE-ENTRY PERMIT, trpi najmanj en mesec.

Pišite torej takoj za brezplačna navodila in saostavljammo vam, da boste poceni in udobno potovali.

SLOVENIC PUBLISHING CO.
TRAVEL BUREAU
216 West 18th Street
New York, N. Y.

DENARNE POŠILJATVE

Denarna nakazila izvršujemo točno in zanesljivo po dnevnem kurzu.

V JUGOSLAVIJO			V ITALIJO		
Za \$ 2.50	Din. 100		Za \$ 9.35	Lir 100	
\$ 5.35	Din. 200		\$ 18.25	Lir 200	
\$ 7.50	Din. 300		\$ 24.60	Lir 300	
\$ 12.00	Din. 500		\$ 38.20	Lir 500	
\$ 24.00	Din. 1000		\$ 76.40	Lir 1000	
\$ 47.50	Din. 2000		\$ 152.80	Lir 2000	

KER SE CENE SEDAJ HITRO MENJAJO SO NAVEDENE CENE PODVRŽENE SPREMEMBI GORI ALI DOLI

Za izplačilo večjih zneskov kot zgoraj navedeno, bodisi v dinarjih ali lihah dovoljujemo še boljše pogoje.

IZPLAČILA V AMERIŠKIH DOLARJIH

Za izplačilo \$ 5.00	morate poslati	\$ 5.75
\$ 10.00	"	\$ 10.85
\$ 15.00	"	\$ 16.00
\$ 20.00	"	\$ 21.15
\$ 25.00	"	\$ 26.30
\$ 30.00	"	\$ 31.45
\$ 35.00	"	\$ 36.60

Prejemnik dobi v starem kraju izplačilo v dolarjih.

Najna nakazila izvršujemo po Cable Letter za pristojbino \$1.00.

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
"Glas Naroda"

216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

KRATKA DNEVNA ZGODBA

VSEVOLOD IVANOV

DVA BRATA, DVA KONJA

Strmo so gledali z brega razpadajoči kozaki zvoniki v ne-nasitno vodovje Jaika. Na obrežjih so prežali orli, kdaj se bo zagnala iz vode kaka riba. Ko so se odprli zjutraj, kakor rože, njihovi krvavi kljuni, je priplaval pred parnik vodna podlasica. Kako me je zamikala puška, ko sem jo zapazil in njen nevarni gobček. Vohala je proti ladji, s šapje previdno o-trešla vodne kapljice in smuknila v visoko travo.

Kakor kako čudo, tak je parnik. Bilo je prvokrat, da je v svojem življenju občutil veličastnost Jaika, ki mogočen pogonja kolesa na lopate. Od Gureva ob Kaspiškem morju pa do Orénburga je preko tisoč milinov, a do tega poletja niso pustili Kozaki nobenega parnika v svojo reko. Zato, ker to vznemirja ribe, so dejali. Ko sem se vozil, sem opazoval, kako se ljudje po vseh vaseh sredi dela vse pustili in tekli na breg.

Na krov so prinesli neko gospo, ki so jo opirali pod pazduho. Morala je v Uralsk k zdravniku. Starka se je hudo jezila na parnik ter se vsakikrat, kadar je zapiskala ladijska sirena, vneto prekrizala in se z zaupanjem obračala v zvonike.

Dolgo časa ni hotela z menoj ničesar spregovoriti. Šele, ko sem ji začel pripovedovati, kakšne priprave za ribe imamo v Sibiriji na Irtsiu, me je učila, kako se pravilno lovi in kako mora ležati glavna mreža. Zelo je v nič devala sibirsko kozake in proti večeru, ko so se skrili breg in zvoniki za dišečim, višnjevo pobarvanim peslinom in timijanom, mi je Agrafera Petrovna med jokom pravila zgodbo svojih ljudi.

"Kajne, da poznate naše selo? Naše selo, selo Železnovo je slovelo ob vsem Jaiku. Za časa Štefana Rasina, ki je bil velik čarovnik, je bil naš praded Jevgraf Železnov redil konje, katere so imenovali agramne. To so ti bili konji: prav iz Turkestanu so prihajali k nam ljudje in na tisoče rubljev so nam zanje odšteli. Imeli smo jih v čredah na stotine glav in še več, sama ne vem, koliko.

Moja mati, Bog ji daj dobro, je nosila okrog vratu sarafan z vžitimi indijskimi biseri in naša hiša, ki je bila dvonadstropna, je bila pokrita s pločevinasto streho.

In otroci? Otroci sem imela precej; deklice, katerih je bilo več in dva dečka: Jegorja in Mitjo. Jegor je bil publoglav, pravi ruski mladee, kakor na soncu beljena slama, Mitja pa pravi hudiček, kakor da bi bil njegov oče Kirgiz. Dve leti sta bila narazen, vendar sta hodila v šolo skupaj. Ker sta morala zdati že na polje, je oče podaril vsakemu enega zrebčka z najboljšo opremo. On, Bog mu daj nebesa, se je na opremo bolj spoznal, kakor kak prefrigan eigan. Jegor je klical svojega Serko, Mitja pa Igrenko.

Konja sta čudovito uspevala. Ko je veliki junak Radko Dimitrijev na čelu neke parade opazil naše agramne, je vprašal Jegorja: "No, sinko, s kakšnim ovsom pa hranite te le krasne konje?" — "Z našim," je odgovoril, "z jaiskim." Tedaj je ukazal general svojemu adjutantu zapisati ta oves in dal z njim krmiti svojega konja.

Več kakor enkrat sta rešila oba konja življenje mladima Kozakoma in samo na takem konju se je moglo posrečiti Mitji, da je spet prinesel nazaj polkovo blagajno iz rok Nemcev. Dva georgijska križca je zato dobil. Jeseni sta se sprla. Kako je prišlo do tega, ne vem. Šla sta po dvorišču, eden po levi, drugi po desni strani. Ko sta se pogodila, se je Mitja potkal po prsih, da so križci zažvenketali in zavpil: "Do konca se bom bojeval za carja in nikoli ne bom pustil, da bi se kdo dotaknil moje svete vere. Nikdar ne dopustim, da bi se iz cerkve naredil hlev in nikoli ne bom delil mojega sela s Kirgizi in drugimi psi!" Kričala sta eden proti drugemu, kakor da nista brata, marveč bogve kaj. Ves dan sem jokala in prižgala Materi Božji svečo ter molila: "Blažena, naj že pride mir v naša sra!"

Razumel sem jo zmerom manj. "Kaj sta imela med sabo? Nekoč sem rekla Mitji: — "Razdeli že enkrat!" Ta pa: "Ne, ne pustim, da bi razbili moje selo!" Jegor pa pristavi: "Vse pripada ljudstvu!" Zakaj sta se prav za prav ruvala, Kozaki niso razumeli.

Nato je prišla še druga nesreča. Jegor je imel neko mlado žensko. Bila je lepa, velika, v obraz je bila bela kakor mleko. Na konje se je spoznala bolje kakor katerikoli moški. Tej sta bila napoti Mitjina žena, ali kaj — začela je naskrivaj sušljati. Ko sem jo nekoč naglala s kuhinjsko metlo, se mi je zarežala in siknila kakor kača: "Ti hudičeva babica, glej rajši na svojega sina Jegorja! Vse Kozake je zavedel v medsebojen prepir; postal je bolj ševik!" O tem, kaj so prav za prav boljšeвики, ni takrat še pri nas nihče pravega vedel. Ljudje so jih zamenjavali z menoniti. Oni imajo vendar njihovo krivno vero, ki so jo Germani semkaj zanesli.

Prišli so novi dopustniki. Jahači so od vasi do vasi in vpili: "Prišel je čas, ko se morajo razdeliti vsa oficirska sela, zakaj prišla je svoboda!" Nekoč ga dne pride k nam naš ataman in reče Mitji: "Pojdi z mano na županstvo, mladi vojak. Vojaki v mestu so se uprli. Nekaj glavnih moramo zapreti."

Jegor je bil prav tedaj v mestu. Mitja si je pripel svoje križce in šel.

Kaj se je zgodilo ne vem! — Mitja se je vrnil in se obul in z ostrogami vrget na pograda. Malo za tem je prišel moj drugi sin. Že na pragu je zaklical: "Mitja Železnov, dol s pograda! Zaprem te zavoljo upora proti ljudski volji!"

Mitja je molče vstal. Pri nas je ležala vedno poleg ognjišča skladišnica drv. Zgrabil je poleno, naglo udaril brata, Bog pomagaj, svojega lastnega brata po glavi in stekel. Jegor je zastokal in se zgrudil. Že po eni minuti se je dvignil in rekel: "Nikdar ne boš ubežal kazni! Konjski hlev sem vendar zaprl."

Naš konjski hlev se je zapir

BLAZNIKOVE Pratike

za leto 1935
Cena 25c
s poštino vred.

"Glas Naroda"

216 West 18th Street
New York, N. Y.

ral z železnimi zapahom. Prijela sem sina za roko, a on me je porinil v stran in rekel prijazno: "Bodi mirna, mama, jaz postanem ljudski junak in socialni rešitelj."

Šla sem za njim. Na dvorišču je zakričal: "Kdo se je drznil odpreti hlev? Dva ključa imamo; enega imam jaz, drugega moja žena!"

Opazil je svojo mlado ženo in si pogladil brke: "Ti si križevka, da je odšel morilec, izdajalec! Zdravstvuj!" Mislila sem si pač, da ga je najbolj zabolelo, ker je dala njegovega zrebca Serkota Mitji. Zakaj agramski zrebci so bili najbolj od najboljših. Nikoli se ni mogla z njim meriti Igrenka, čeprav je Mitja na njej služil svoja dva križca. Zdati je pripeljal Jegor na dvorišče kobilu Igrenko, jo potrepil po vratu, jo osedlal in odjezdil. Njegova žena ga ni nikoli več videla. To noč se je zgodil pri nas prevrat. Z Jegorjevo pomočjo so zmagali. Kozaki, ki so pomagali generalom, so se morali umakniti nazaj čez reko. Da bi jih zasledovali, je odšla večja četa pod Jegorjevim vodstvom. Bilo je meseca novembra: hud mrak, sneg je ležal, sledovi so se poznali. Na tleh jih je Jegor dohitel: — "Vdajte se, če ne vas vse pometemo s strojnimi!" Kozaki so napadali s svojimi svetilni sabljami. Jegorja so začele zapuščati moči; v oči mu je naletaval sneg, ničesar več ni videl. Kozaki so pa mahali in nabadali. Hotel je že dati povele za umik, zakaj znan je vsak upor proti sovražniku.

Tedaj je kobilu Igrenka pod njim zarežetala. Na oni strani ji je odgovorilo. Konja sta se med seboj spoznala: Serko in Igrenka. Jegor je dvignil glavo in zakričal: "Mitja, si ti?" "Jaz sem."

Mitja je zdiral nad brata skozi vrste Kozakov. "Zdravstvuj, Mitja!" je pozdravil Jegor in udaril brata s sabljo po glavi.

Tako strašno se mašejujejo Kozaki med seboj. Tedaj je Jegor potegnil samokres in šel k zrebcu Serkotu. "Če si mene nosil — če si tudi brata nosil! Zdravstvuj!"

Če so ga še tako pregovarjali, če so mu še tako tekli solze ob sebi po licu: ubil je zrebca...

Pelin je prerasel od takrat moje sree. Ves čas ne morem najti besede, da bi imenovala bolečino, ki jo trpim zaradi njega, ves čas ne morem osušiti solz...

Naenkrat se je pa Indijancevo telo krčevito streslo in sesedlo. Začelo se je bolešno ječanje, podobno smrtnemu rjoenju ranjene zveri.

Marjana je zadržala ob tem nepričakovanem, groznem prizoru.

Papay se je zvijal v groznih krčih. Obraz se mu je spuščil v smrtnem boju in oči so se mu napele, kakor bi hotele skočiti iz očesnih duplin.

Zvijajoče se telo je pričalo o najstrašnejšem smrtnem boju. Prestrašena Marjana je hotela pobegniti.

Naenkrat se je pa Indijancevo telo krčevito streslo in sesedlo. Začelo se je bolešno ječanje, podobno smrtnemu rjoenju ranjene zveri.

Marjana je zadržala ob tem nepričakovanem, groznem prizoru.

Papay se je zvijal v groznih krčih. Obraz se mu je spuščil v smrtnem boju in oči so se mu napele, kakor bi hotele skočiti iz očesnih duplin.

Zvijajoče se telo je pričalo o najstrašnejšem smrtnem boju. Prestrašena Marjana je hotela pobegniti.

Naenkrat se je pa Indijancevo telo krčevito streslo in sesedlo. Začelo se je bolešno ječanje, podobno smrtnemu rjoenju ranjene zveri.

Marjana je zadržala ob tem nepričakovanem, groznem prizoru.

Papay se je zvijal v groznih krčih. Obraz se mu je spuščil v smrtnem boju in oči so se mu napele, kakor bi hotele skočiti iz očesnih duplin.

Zvijajoče se telo je pričalo o najstrašnejšem smrtnem boju. Prestrašena Marjana je hotela pobegniti.

Naenkrat se je pa Indijancevo telo krčevito streslo in sesedlo. Začelo se je bolešno ječanje, podobno smrtnemu rjoenju ranjene zveri.

Marjana je zadržala ob tem nepričakovanem, groznem prizoru.

Papay se je zvijal v groznih krčih. Obraz se mu je spuščil v smrtnem boju in oči so se mu napele, kakor bi hotele skočiti iz očesnih duplin.

Zvijajoče se telo je pričalo o najstrašnejšem smrtnem boju. Prestrašena Marjana je hotela pobegniti.

DVE SIROTI

Spisal A. D. ENNERY

260

Toda Indijance je potegnil poročniku izza pasa drugi revolver in pomeril na Marjano.

To je bil začetek boja, boja na življenje in smrt. Nekaj časa sta ostala oba revolverja namerjena drug proti drugemu.

Kar je Marjana zadržala. Kaj, če bi podlegla? Kaj bo z njenim nesrečnim možem? S tem bi bila pokopana zadnja nada na njegovo osvobojenje.

Ne, to se ne sme zgoditi! In Marjana je počasi povesila roko, ki je v nji držala revolver.

Indijance je storil isto, obenem je pa zaklical: — Papay noče smrti!... Veliki duh ne zahteva krvi. Hoče samo žrtev zlata in srebra...

Papay bo ubogal Velikega duha!...

In ta čas, ko je govoril, je zdrsil Indijance s spretnostjo opice po deblu na tla.

In izrabil je ugoden trenutek, da je planil na Marjano in jo zgrabil z železnimi rokami, še predno je sploh mogla pomisliti na to, da bi se branila.

V hipu ji je iztrgal revolver iz roke.

Tako je postal Indijance gospodar položaja. Izpustil je Marjano in dvignil oba revolverja nad glavo.

Potem je pa pobral poročnikovo torbo in si jo zavil na ramo.

Toda v trenutku, ko je že hotel skočiti v goščo, da bi spraviš zaklad na varno, se je pognala Marjana za njim in njene roke so se krčevito oklenile njegovega vratu.

Indijance je spustil torbo in palmil Marjano od sebe. Potem je pa skočil k nji, jo zgrabil in potegnil za seboj...

Marjana je takoj spoznala, kaj to pomeni.

Krik groze ji je zamrl v grlu. V obupu se je spomnila, da ima pri sebi bodalo. Toda kako iztrgati iz Indijancevih klešč roko?

K sreči se ji je v zadnjem hipu vrnila vsa razsodnost in hladnokrvnost. Ne da bi se upirala svojem ugrabitelju je dejala s slabotnim glasom: — Milost!... Usmilite se naju!... Vzemite to torbo in vse, kar je v nji, toda prizanesite nama!

Indijance je trenutek okleval. Prvotno je bil čisto drugačnega mnenja o pogumu in hladnokrvnosti mlade žene.

Ta nepričakovana vdanost v voljo usode ga je prvi hip osupnila. Hotel se je prepričati o njeni iskrenosti in pogledati v oči ženi, ki se je bila tako nepričakovano izpremenila.

Sicer je bil pa prepričan, da bo svojo žrtev znova zgrabil, čim bo hotel, kajti upal je, da jo je popolnoma razorožil; in zato je bil izpustil.

Marjana je pa bliskovito odskočila tako, da je ni mogel več doseči.

In naglo je segal za pas.

Ah, izdajalec! — je vzklila in zamahnila z bodalom. — Zdati mi vrneš svobodo!

Indijance je presenečenje za hip zaprlo sapo, potem se je pa hitro obrnil h grmovju, kamor je bil vrzel revolver v hipu, ko je hotel odvreči Marjano.

Toda Marjana je opazila njegovo kretnjo. In že je planila med izdajalskega vodnika in grmovje.

A Indijance se je bil že pognal naprej in ker se ni mogel ustaviti, je priletel na bodalo, ki ga je držala Marjana v iztegnjeni roki.

Indijance je odskočil kot ranjena zver in že se je pripravil k novemu napadu.

Bodalo mu je bilo prodrlo sicer dokaj globoko pod kožo, ni mu pa prizadejalo težje rane.

Divje se je zarežal in zaklical: — Papayeva koža je trda... Treba je prodreti globoko, da pride orožje belega obraza do sra... Tvoje bodalo bo v mojih rokah prej, predno se mi še enkrat zapiči v kožo...

In hotel je znova planiti na Marjano. Nesrečna žena je že priporočala svojo dušo bogu. Čutila je, da je izgubljena.

Naenkrat se je pa Indijancevo telo krčevito streslo in sesedlo. Začelo se je bolešno ječanje, podobno smrtnemu rjoenju ranjene zveri.

Marjana je zadržala ob tem nepričakovanem, groznem prizoru.

Papay se je zvijal v groznih krčih. Obraz se mu je spuščil v smrtnem boju in oči so se mu napele, kakor bi hotele skočiti iz očesnih duplin.

Zvijajoče se telo je pričalo o najstrašnejšem smrtnem boju. Prestrašena Marjana je hotela pobegniti.

Naenkrat se je pa Indijancevo telo krčevito streslo in sesedlo. Začelo se je bolešno ječanje, podobno smrtnemu rjoenju ranjene zveri.

Marjana je zadržala ob tem nepričakovanem, groznem prizoru.

Papay se je zvijal v groznih krčih. Obraz se mu je spuščil v smrtnem boju in oči so se mu napele, kakor bi hotele skočiti iz očesnih duplin.

Zvijajoče se telo je pričalo o najstrašnejšem smrtnem boju. Prestrašena Marjana je hotela pobegniti.

Naenkrat se je pa Indijancevo telo krčevito streslo in sesedlo. Začelo se je bolešno ječanje, podobno smrtnemu rjoenju ranjene zveri.

Marjana je zadržala ob tem nepričakovanem, groznem prizoru.

Papay se je zvijal v groznih krčih. Obraz se mu je spuščil v smrtnem boju in oči so se mu napele, kakor bi hotele skočiti iz očesnih duplin.

Zvijajoče se telo je pričalo o najstrašnejšem smrtnem boju. Prestrašena Marjana je hotela pobegniti.

Umirajoči je napel zadnje sile in se priplazil do nje. Iztegnil je roke, da bi jo zgrabil, stisnil k sebi in zmečkal v obupni želji po maščevanju še pred smrtjo.

Vsa iz sebe nesrečna žena ni več imela moči, da bi se mogla umakniti groznim rokam umirajočega divjaka.

Obstala je nepremično, izbuljenih oči in mrtvaško bledega obraza.

Krčevito razprostrte Indijanceve roke so se ji še bolj približale. Se trenutek, še zadnji napor in umirajoči divjak bi bil zgrabil svojo žrtev v zadnjem trenutku pred svojo smrtjo.

Toda ta čas je Indijance naglo poskočil, kot da so se mu moči nenadoma vrnile, zasukal se je večkrat, potem je pa padel vznak.

Krvave pene so mu pokrile usta. Oči so ostale izbuljene, iz grla se je pa začelo zamolklo hropenje, oznanjajoče smrt.

Slednjič je hropenje utihnilo. Indijancevo telo se je streslo in nepremično obležalo. Strup, ki je bilo z njim namazano bodalo, je bil opravič svoje delo.

Videč pred seboj mrtvega Indijanca si je Marjana hitro opomogla od groze. Skočila je k drevesu, kjer je bil privezan njen ubogi mož.

Nesrečni poročnik se niti ganiti ni mogel; molče je moral gledati, kako se bori Marjana z Indijancev, kajti vrat je imel zadržan tako, da ni mogel kričati.

Indijance in Marjana sta se borila vpricho njega. Nepopisne muke so mu trgale sree do konca strasne borbe. Videl je vso borbo, vso nevarnost, pretečo njegovi pogumni ženi, čutil je dihi grozne smrti, plavajoče nad njeno glavo.

Ko je pa napravila nenadna Indijanceva smrt vsemu krogu, je hotel od veselja na vso moč kričati. Toda kljub vsemu prizadevanju je samo bolešno zastokal.

Marjana se je pa ta čas že pripravljala rešiti ga iz mučnega položaja.

Pogum!... Le pogum, prijatelj! — je zaklicala in napele vse sile, da bi splezala na drevo. Po dolgem prizadevanju se ji je končno posrečilo doseči vejo, kjer je bil privezan njen mož. In nenadoma je začela rezati vrvi z bodalom, ki je bilo malo poprej prineslo grozno smrt izdajalskemu Indijancu.

Ko je pa prišel na vrsto lasso, ovit okrog poročnikovega vratu, je Marjana odložila nevarno bodalo. In ker ni imela nobenega drugega sredstva, je jela z zobni grizti lasso.

Dolgo je trajalo to naporno delo. Končno je bilo opravljeno tudi to.

Marjana! — je vzklila poročnik, čim je prišel do sapa, — že zopet se moram zahvaliti tebi, da sem ušel grozni smrti!...

Toda Marjano je že mučila strasna slutnja, da sta usla eni nevarnosti, da bi morda zašla v drugo še strasnejšo. Ni pa hotela povedati možu, kaj jo teži. Todi poročnik se je sam dotaknil tega vprašanja.

In zdaj, — je nadaljeval, — ko bi se ti rad zahvalil, ko bi te rad objel in ti pripravil mir, udoben kotiček, ti moram povedati, da si s svojim pogumom morda samo odgodila strasno usodo, ki naju čaka.

Vem... Razumem! — je odgovorila Marjana.

Veš, da sva zdaj, ko nimava več vodnika, v tem prokletem pragozdu izgubljena?

Bog bo nama vodnik.

(Dalje prihodnjič.)

SLOVENSKO-AMERIKANSKI

KOLEBAR

ZA LETO 1935

160 STRANI ZANIMIVEGA ČTIVA, SLIK, POUKA
IN NASVETOV JE VREDNO ZA VSAKEGA

50 CENTOV

Naročite ga danes.

Slovenic Publishing Company

216 West 18th Street

New York, N. Y.

"GLAS NARODA"

zopet pošiljamo v domovino. Kdor ga hoče naročiti za svoje sorodnike ali prijatelje, to lahko stori. Naročnina za stari kraj stane \$7. V Italijo lista ne pošiljamo.

Ljubiteljem leposlovja

Cenik knjig vsebuje mnogo lepih romanov slovenskih in tujih pisateljev. Preglejte cenik in v njem boste našli knjigo, ki vas bo zanimala. Cene so zelo zmerne.

Knjigarna
"Glas Naroda"

SAMOSTANSKI LOVEC

(ROMAN IZ 14. STOLETJA)

ZA "GLAS NARODA" PRIREDIL I. H.

8

Hajmo najprej vzdihne, nato se zasmeje in gre dalje. Še pol ure, in bo v samostanski vasi. Ob obeh bregovih potoka se vrsti hiša za hišo in z višine miga vitki samostanski stolp ter mogočna, zelo obsežna stavba samostana s sto blestecimi okni. Hajmo gre po lesenem mostu čez potok ter pride do velikankega lesenega poslopja. To je bila samostanska solarna, ki je kovala zlatnike v taki množini, da je komaj v dvesto letih postala ubožna cerkva sv. Martina v Berchtesgaden daleč okrog najbogatejši samostan. Vsi knezi so se pripravili za lastninske pravice nad bogato prostirjo in solnograški škof je so imeli zavistne oči.

V dolgi vrsti so stali tovarni vozovi in konji gospodarjev vseh dežel pred velikim poslopjem in frater v podpasani halji je zapisoval na tablico vsako vrečo, katero so prinesli hlapci. Po napeti vrvi čez potok so z velikim ropotom prihajale kepe kamene soli. Tam na oni strani je bil slani hrib Tual, iz čijih rudnikov so samostanski rudarji pošiljali kameno sol. Te kepe so prišle v mlin, nato v kotle, v katerih so skuhalo čisto sol. Celo veliki teden ogenj ni smel ugasniti. Kako pridno so delali v čistilnici, je bilo razvidno iz bele pare, ki je v gostih oblakih prihajala skozi vse špranje v strehi, skozi vsaka vrata in skozi vsako okno.

V kipeči vročini pač ni bilo prijetno delati. To je Hajmo opazil tudi na solarju, ki je prišel skozi vrata. Na sebi je imel modre platnene hlače, gorenji del telesa in roke so bile gole in vsled vročine rdeče kot rak, ki pride iz kipeče vode na mizo. Težka postava, mišice in roke kot vlite iz bakra, bikov vrat, okrogla glava s kratko ostrizenimi, rdečejavimi lasmi; zanemarjena brada je prerasla obraz skoro do oči; vsled tega je imel obraz temen izraz, katerega je še poudaril nejevoljen pogled sivih oči.

— Wolfat! — zakliče zapovedovalni glas v solarni in solar izgine v vratih.

— Wolfat! — To naj bi bil Gitlin brat? Hajmo zmaže z glavo; v duhu postavi oba vstrie. Oba sta brat in sestra, ki sta si bila podobna kot hrast in šipek, kot medved in srna, ali pa — kot pravi ljudska govornica: kot pest na oko!

4.

Ko stopi Hajmo skozi vrata samostanskega vrta, prihaja s trga pred cerkvijo glasen šum in ropot. To so bile lesene raglje, ki so vabile k maši; v Velikem tednu ni bilo dovoljeno zvonic v zvonovi; njihove zvoneče duše, tako govore ljudje, gredo v Rim, da jih sv. oče blagoslovi in se zopet vrnejo na Veliko soboto v svojih kovinskih telesih, da oznanjajo s svojim zvonjenjem vstajenje Odrđenika.

Po kamenitih stopnicah in vijugastih potih stopa Hajmo vkreber proti griču, na čegar vrhu je stal samostan; ves hrib, ki je bil nekaj posejan s skalami in zaraščen z grmovjem, je bil izpremenjen v vrt z mnogimi cvetličnimi gredami, sadovnjakom in skrbno oskrbovanimi poti. Ob tem zgodnjem letnem času je bil vrt sicer še reven na zelenju in cvetju. Toda kaka krasota in kako veselje mora biti poleti! Vrtnar frater Severin je razumel svojo umetnost; to je morala priznati celo nevoščljivost.

Po gibljivi brvi je Hajmo prehodil globoki jelenov jarek, v katerem se je mirno pasla čreda jelenov. Živali so izgledale mršave in zanemarjene; en jelen, na čegar glavi je pričelo že poganjati novo rogovje, je prišel do roba jarka ter je pritiskal svojo glavo na leseno ograjo; skozi vrzeli med palicami je gledal v daljavi svobodne, modre gozdove; Hajmo se ginjen vsled usmiljenja obrne vstran; zdi se mu velika krivica, da kdo drži tako plemeniti žival v ujetništvu, v žalostni kletki, samo za pašo dolgočasnih oči.

Ko lovec na samostanskih vratih premakne kladivo, pravi vratar Hajmotu, da se naj po maši zgasi v pisarni samostanskega oskrbnika; naj pa se poleg službe in dolžnosti zmisli tudi svojega zemeljskega telesa in naj se ne ustraši ovinka do kuhinje. — Veseli se, mladenci, danes je velik praznik! — mu pravi tiho vratar in namrdne svoje ustnice.

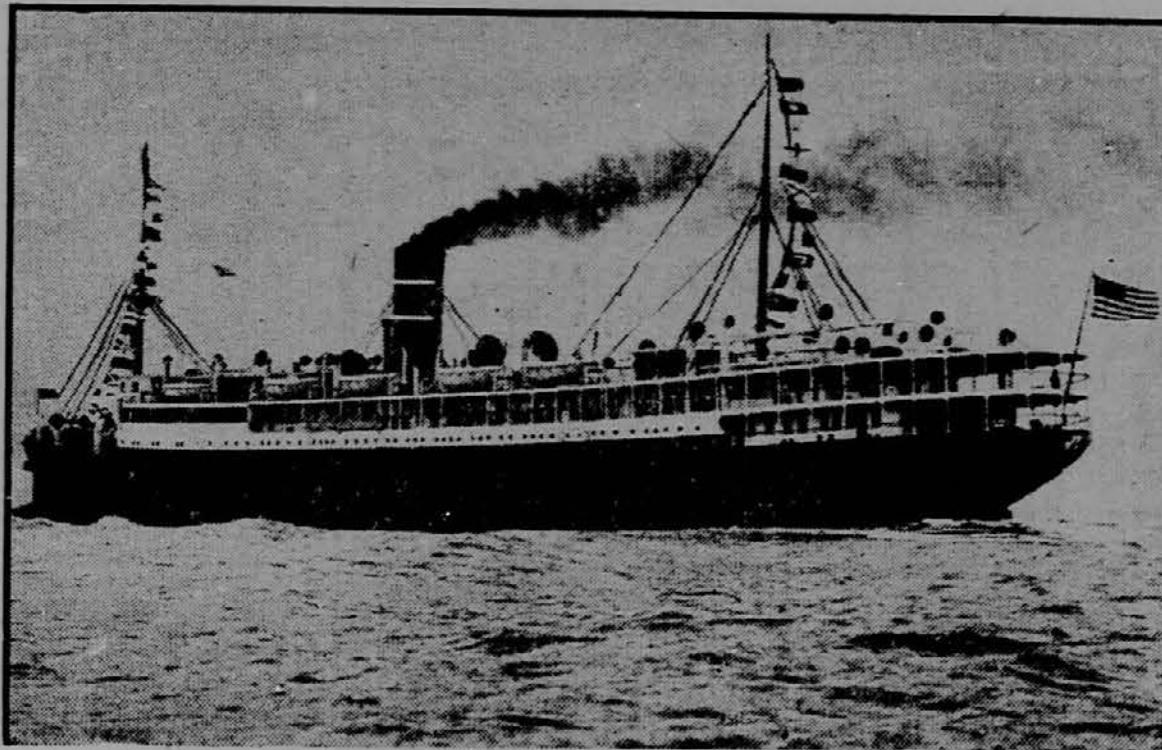
Hajmo izroči tulen in palico ter stopa po obsežnem samostanskem dvorišču proti cerkvi, kjer je skozi odprta vrata duhtelo kadilo in so blestele goreče sveče. Stojte, držeč kapo v prekrizanih rokah, je pri maši. V spovednici je bil do bre četrt ure; premišlja in premišlja in ne spomni se nobenega greha, ki bi ga bil storil. Skozi celo leto sam v gorovju in v gozdu, ničesar drugega v srečo kot tiho veselje nad lepim božjim svetom, ničesar drugega v mislih kot lovske skrbi, katere je zbudilo jutro in so bile v spanju zopet pozabljene, kako naj bi pri tem prišel do greha? Nobena molitev, nobena vera ne napravi človeka bolj pobožnega kot samotna šumečega gozda, kot svobodna bližina neba na vrhu gora. Toda grešiti mora človek! Zakaj bi bila sicer spoved? Hajmo premišlja in premišlja Pater v spovednici že postaja nestrpen. In Hajmo, kateremu je že znoj strahu oblival čelo, jeclja:

— Častiti oče, prosim vas, imejte samo malo potrpljenja, mogoče se bom vendar-le spomnil kakega greha.

In res — vroča jeza, ki mu je ušla skozi ustnice, kadarkoli je gori v gorah v svojem revirju našel človeške sledove — to je bil vendar greh! In želja, da bi imel peruti, da bi mogel pobegle divje lovec zasledovati in prijeti? Zopet greh! Kajti ta želja je bila kot skrit dvom nad božjo modrostjo, da je človeka ustvaril brez peruti. Hajmo se olajšan oddahne; pričetek je bil storjen in tedaj je šlo lepo dalje, tako da je slednjič zbral celo kopico grehov. Pater se smeje, ko temu z grehi obloženemu spovedancu podeli odvezo; Hajmo pa je bil popolnoma skesan in je smatral majhno pokoro, ki jo je pričel moliti, za nezasluzeno usmiljenost. V globoki pobožnosti prejme telo Gospodovo in gre iz cerkve.

(Dalje prihodnjič.)

POTNIŠKI PARNIK "HAVANA"

last Ward parobrodne črte, je tekom silnega viharja nasedel 75 milj severovzhodno od Floride Vse potnike in mornarje, 177 po številu, so rešili parniki, ki so prihitali na pomoč.

NEWYORŠKI PABERKI

Pisati hočem o dogodku, ki je naše rojake širom Amerike zelo razveselil. V mislih imam petje našega slovenskega radio-zbora po WLWL postaji dne 12. januarja. Ker sem vam pred tednom dni predstavil naše pevce in pevke, vam hočem danes omeniti par pisem, ki so jih pisali različni poslušalci.

Mr. John Panyan iz Toronto, Canada, piše, da so vse razločno slišali, posebno pa "Kukavico". Internacijsalni "kuk" so razumeli tudi drugi Amerikanci in se je splošno vsem najbolj dopadla kot spricujo slovenska in angleška pisma.

Mr. Anton in Jakob Sabec, Jrs. iz Barbertona Ohio, sporočata, da sta vse tako natančno slišala in razumela, kakor da sta v studio zraven nas sedela. Pismo je bilo pa tako lepo, da me je uradnik postaje vprašal, če sta to moja strica. Mr. in Mrs. J. Jerin iz Vandling, Pa., sporočata, da se je vse prav razločno slišalo, kadar niso druge postaje mešale.

Tako zanimanje za slovensko pesem, ki star ga pokazali ob našem prvem nastopu, nam daje priložnost, da lahko nastopimo, kadarkoli hočemo; celo to so nam rekli na postaji, da lahko pridemo za stalno na program radio-postaje WLWL, ki oddaja vsak večer od 6 do 8. Postaja se sliži s dobrimi vzprejemnimi aparati po celi Severni Ameriki. Mi bi se velike ugodnosti hitro poslužili, ko bi le imeli dovolj slovenskih skladb, bodisi narodnih ali svetnih pesmi, cerkvenih ali svetnih. Ako želite slišati svoje priljubljene pesmi, nam naznajte po pošti ali pa kar pesmi pošljite (besedilo in note). Ko bo urejena tudi finančna stran našega radio-zbora, da moremo zmagovati stroške, ki so z zborom zvezani, nam bo dana možnost pomagati Slovencem v marsičem. Moj naslov je: 62 St. Mark's Place, New York City.

13. januarja, ko so bile blagoslovljene nove orgle v naši cerkvi, sem za slovo še enkrat, in sicer zadnjikrat, igral na stare orgle; par dni na to so bile prodane v katoliško cerkev sv. Hugona v Huntington, Long Island Sem vesel, da so šle v tisto cerkev, kjer jih bo poslušala slovenska družina Mr. Anton Hren-ova, ki tam biva.

Zadnje nedeljo je imelo Materino društvo svoj "družabni večer" v cerkveni dvorani, kjer so se prav domače zabavali. Zabava v dvorani je društvu prinesla nekaj dobička.

Največji in najlepši dobiček za društvo so pa nove članice, ki so bile v cerkvi med lepim obredom sprejete v društvo.

Mladinski zbor jih je počastil s petjem v cerkvi in dvorani. Zalibog, pogrešali smo korajžnega Franka Vojeta in Mimi Šuster. Frank Voje je z zlomljeno nogo v bolnišnici, Mimi Šuster se je pa nalahno prehladila.

Miss Frances Ovca, hči predsednice Materinega društva, se je ponesrečila, ko je hotela postreči svoji sodelavki z vrhom vode in je z njim po nesreči padla in si prerezala dlan na desni roki.

30. januarja je rojstni dan (53 let) predsednika Združenih držav, Franklyn D. Roosevelta. Na ta večer imajo "Knights of Trinity" "basketball game and dance" v Holly Trinity Hall na Montrose Ave. v Brooklynu.

Na letni seji društva "Slo-

van" v nedeljo, dne 20. jan. je bil izvoljen ponovno ves prejšnji odbor z Mr. Mike Pirnatom kot predsednikom.

Po daljšem odmoru nas društvo "Bled" zopet vabi na

Iz Jugoslavije.

Nesreča v trgovini igrač v Beogradu.

5. januarja ob 7. zvečer so eksplodirale v trgovini otroških igrač Nikolaja Mandla v Ulici carja Nikole II. bombe, kakršne rabijo otroci za svoje pištole. Ker je bilo v tej trgovini, ki je majhna, nenavadno mnogo tega materijala, je bila eksplozija silna. Čim so bombe eksplodirale, je zajel plamen vso trgovino, v kateri so se ljudje zaradi pravoslav- nih božičnih praznikov kar gnetli. Plamen je zajel tudi te

ljudi. Zaradi tesnih vrat niso mogli pravočasno zbežati na ulico. Vseh ljudi se je polastila silna panika in je bilo radi tega pohojenih več oseb. O eksploziji in nastalem požaru so takoj obvestili policijo in gasilno postajo, ki pa je mogla rešiti samo prvo nadstropje te trgovine. Vse, kar je bilo v trgovini, je popolnoma zgorelo. Zgoreli so tudi trije ljudje, štirje pa so bili hudo ranjeni. Koliko je lahko ranjenih, se ne more ugotoviti, ker so ljudje vsi zbegani bežali na svoje domove.

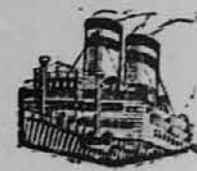
Jerry W. Koprivšek, Jr.

SLOVENIC PUBLISHING CO.

TRAVEL BUREAU

210 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

PIŠITE NAM ZA CENE VOZNIH LISTOV, REZERVACIJO KABIN, IN POJASNILA ZA POTOVANJE

SHIPPING NEWS

25. januarja:
Europa v Bremen
Berengaria v Cherbourg
26. januarja:
Lafayette v Havre
30. januarja:
Manhattan v Havre
2. februarja:
Champlain v Havre
Rex v Genoa

6. februarja:
Olympic v Cherbourg
9. februarja:
Bremen v Bremen
De France v Havre
13. februarja:
Conte di Savoia v Genoa
14. februarja:
Washington v Havre
15. februarja:
Berengaria v Cherbourg
21. februarja:
Saturnia v Trst
22. februarja:
Europa v Bremen
Olympic v Cherbourg
23. februarja:
Champlain v Havre
27. februarja:
Manhattan v Havre
Rex v Genoa

Zagoneten umor starke.

V Osičku je bila umorjena 68-letna trgovčeva mati Katarina Mioković. Našli so jo v sobi v mlaki krvi. Bila je še živa, toda kmalu je izdihnila. Morilec jo je udaril dvakrat tako močno po glavi, da ji je počila lobanja. Miokovićeva je bila sicer ugledna, toda ne posebno bogata in zato je njen umor zagoneten. Morilec očitno ni šlo za denar.

V Zagrebu je bilo leta 1934 17,168 aretacij.

Statistika policije v Zagrebu o delovanju v letu 1934 pravi, da so imeli nameščenci policije polne roke dela. Največ je bilo prestopkov oziroma zločinov proti tuji lastnini. Kar 70% od vseh deliktov. Policija je aretirala preteklo leto 17,168 oseb, to se pravi po 40 na dan. Število aretacij so povzale sistematične racije, izvedene predvsem na periferiji mesta, pa tudi po vseh drugih delih mesta. To so bile racije na neprijavljene podnajemnike, na sumljive osebe, tuje berarce in potepuhe.

Svojega sina je usmrtil 82-letni stavec.

V mali vasi Stančiču blizu Bjelovara se je odigrala krvava rodbinska tragedija na domu kmeta Nikole Stančiča. Gospodar tega posestva je bil še vedno 82-letni Nikola, ki je imel že pravnuke. Stavec se je že nekaj let prepiral s svojim sinom Milošem, ki je bil velik zapravljivec in pijanec. Ni se dolgo od tega, ko sta se oče in sin spopadla in je sin med borbo odrazil svojemu očetu uho. Do prepirov in spopadov je prihajalo večinoma zaradi tega, ker je mladi Stančič pijančeval ter pretepaval svojo ženo in otroke. Pretekli dni zvečer se je Miloš spet napil in razgrajal po hiši. Njegov oče je že spal, ko je sin pretepaval ženo in jo podil od doma. Stavec je rotel sina, naj miruje, potem pa se je zaprl v svoji sobi, ko je prej vzel s seboj iz kuhinje velik oster nož. Ko je žena zbežala, je Miloš še dalje divjal po hiši ter naposled vlomil v sobo svojega očeta. Stavec se je branil z nožem in sina večkrat ranil. Ko so na poziv Miloševe žene prihiteli sosede, je bil Miloš že mrtev.

Cena

DR. KERNOVEGA BERILA JE ZNIŽANA

Angleško-slovensko

Berilo

ENGLISH SLOVENE READER STANE SAMO

\$2

Naročite ga pri — KNJIGARNI "GLAS NARODA" 216 WEST 18th STREET

ZNAMENITI ROMANI KARLA MAYA

Kdo bi ne hotel spoznati "Vinetova", idealnega Indijanca, ki mu je postavil May s svojim romanom najlepši spomenik?

Kdo bi ne hotel biti z Mayem v "Padišahovi senci" pri "Oboževalcih Ognja", "Ob Vardarju": kdo bi ne hotel čitati o plemenitem konju "Rihju in njegovi poslednji poti"?

TO SO ZANIMIVI IN DO SKRAJNOSTI NAPETI ROMANI! ! !

KRIŽEM PO JUTROVEM

4 knjige, 598 strani, s slikami

Vsebina: Jezero smrti: Moj roman ob Nilu: Kako sem v Mekko romal: Pri Samarih: Med Jezidi

Cena1.50

PO DIVJEM KURDISTANU

4 knjige, 594 strani, s slikami

Vsebina: Amadija: Beg iz ječe: Krona sveta: Med dvema ognjema

Cena1.50

IZ BAGDADA V STAMBUŁ

4 knjige, s slikami, 627 strani

Vsebina: Smrt Mohamed Emina: Karavana smrti: Na begu v Goropu: Družba En Nasr

Cena1.50

V GORAH BALKANA

4 knjige, s slikami, 576 strani

Vsebina: Kovč Šimen: Zaročnik zaprekan: V golobnjaku: Mohamedanski svetnik

Cena1.50

PO DEŽELI SKIPETARJEV

4 knjige, s slikami, 577 strani

Vsebina: Brata Aladžija: Koča v soteski: Miridit: Ob Vardarju

Cena1.50

Ž U T I

4 knjige, s slikami, 597 strani

Vsebina: Boj z medvedom: Jama draguljev: Končeno: Rih, in njegova poslednja pot

Cena1.50

WINETOV

12 knjig, s slikami, 1753 strani

Vsebina: Prvikrat na divjem zapadu: Za življenje: Nso-Cl. lepa Indijanka: Proklestvo zlata: Za detektiva: Med Komanci in Apači: Na nevarnih potih: Winetovov roman: Sans Ear: Pri Komancih: Winetova smrt: Winetova oporoka

Cena3.50

SATAN IN IŠKARIOT

12 knjig, s slikami, 1704 strani

Vsebina: Izselenci: Yuma Setar: Na sledu: Nevarnosti nasproti: Almaden: V treh delih sveta: Izlajalec: Na lovu: Spet na divjem zapadu: Rešen milijoni: Dedici

Cena3.50

Naročite jih lahko pri:

KNJIGARNI "Glas Naroda"

216 West 18th Street

New York, N. Y.

ALI STE ŽE NAROČILI SLOVENSKO-AMERIKANSKI KOLEDAR ZA 1935? — STANE 50 CENTOV. — NAROČITE GA ŠE DANES